

‘Laat ons de kantoor slaaf bevrijden

**SANNE HANS (27)
ALIAS MISS
MONTREAL IN
GESPREK MET
JORT KELDER (47).**

SANNE twinset MISSONI
BIJ DE BIJENKORF rok
TOMMY HILFGER oorbellen
SWAROVSKI pumps INVITO
ketting TIFFANY'S
JORT pak VALENTINO RICCI
overhemd BARBARA
AUCITO A MANO

SANNE blouse EDITH&ELLA
rok H&M ketting en
armband CALVIN KLEIN
JORT pak VALENTINO RICCI
overhemd BARBARA CUOTO
A MANO bretels BREUER

We moeten
nee zeggen
tegen bazen,
collega's en
klanten. En er
moet een einde
komen aan
het martelen
van de lieve
melkkoe. En dan
is er ook nog
die belofte aan
juffrouw Verster.

SANNE bloes MARC BY MARC
JACOBS via DE BUENIKORF
pantalon H&M pumps LK BENNET

Jort 'Ik dacht:
Lauren is bij
de nonnen
op school
geweest,
het is
kerstavond,
laten we
een hostie
halen'

Sanne 'Ik wil
zonder te
kijken de
straat
oversteken
als ik een
kater heb'

blouse H&M rok MARC BY MARC
JACOBS bij DE BIJENKORF
pumps STEVE MADDEN
oorbellen I LOVE VINTAGE
ring CALVIN KLEIN

pak SARTORIA PARTENOPEA
overhemd en stropdas
BARBARA CUCITO A MANO
horloge HANHART (VINTAGE)
schoenen ROBERTO UGOLINI

Sanne: Dat heb ik weer. Moet ik een van de snelst sprekende mannen van Nederland interviewen. Ik.

Jort: “Dat vinden ze lachen bij LINDA. Twee van die tegenpolen. En dan moet ik zeggen: ‘Sanne, vertel even: hoe moet ik omgaan met iemand die stottert? Moet ik je interrumpen? Moet ik je woorden aanvullen?’ Of vragen: ‘Hoe kan het toch dat je niet stottert als je zingt?’ Maar die vraag is je natuurlijk al vijftienduizend keer gesteld.”

Inderdaad, en ik word er doodziek van.

“Precies. Dus we gaan de lezertjes van dit blad niet geven waar ze om vragen. We gaan het over een heel andere boeg gooien.”

Wist jij dat wij op dezelfde dag geboren zijn? 22 september. Met een paar jaar verschil, dat wel. Ik ben 27 en jij 47. Misschien is het omdat ik zelf net tante ben geworden, maar ik vroeg me ineens af: wil jij nog kinderen?

“Ik ben daar nooit zo mee bezig geweest, en voor een man, sorry meisjes, is het natuurlijk niet zo moeilijk om op latere leeftijd een kind te maken. Lauren Verster, mijn vriendin, en ik hebben net twee kittens aangeschaft. Monsters zijn het en we hebben onze handen eraan vol, dus kinderen zijn op dit moment geen optie. Ik heb juffrouw Verster overigens wel een zevenling beloofd. Ik ben heel dol op haar dus misschien gaat het ooit gebeuren. Wist je dat ik haar het hof gemaakt heb op kerstavond?”

Ach, wat romantisch.

“Het sneeuwde en zij zette mij klem in de deur.”

Geen details, alsjeblieft. Was het je mooiste kerst ooit?

“Dat was het. Als we de veertien wodka's die eraan vooraf gingen even-

jurk MARCO POLO riem I LOVE
VINTAGE ketting H&M pumps STEVE
MADDEN clutch TOMMY HILFGER
armband BY MALENE BIRGER

Jort 'Arme
mensen
realiseren
zich nooit
hoe zwaar
het is om,
rijk te zijn'

Samme ‘Je doet nu wel stoer, maar wat als Lauren niet met je mee wil?’

vergeten. We begonnen die kerstavond in de katholieke kerk aan het Singel. Lauren was, mede door die wodka's, wat licht in het hoofd en werd nogal lacherig. Ik dacht: dit is een dame uit Den Bosch, ze is bij de nonnen op school geweest, laten we een hostie halen. Daarna heeft de goddelijke voorzienigheid zich duidelijk over ons ontfermd. Het was een koude winternacht, min twaalf. We liepen op sneeuwschoenen en de enige manier om te voorkomen dat we zouden bevriezen, was zoenen. Daar stonden we. In de krakende vrieskou. Ik werd de volgende ochtend wakker in mijn huis aan de Vecht. In mijn eentje – ik wilde het rustig aan doen met deze dame. Ik keek door het raam naar een van de mooiste landschappen van Nederland en dacht: wat is ze betoverend mooi en leuk en slim en stoer. De rest is geschiedenis.”

En nu zijn jullie alweer twee jaar samen. Lauren en jij schelen vijftien jaar.

“Mijn grootste angst was altijd oud worden, maar die angst ben ik kwijt. Het verval is toch al ingetreden. De rimpels vallen er aan alle kanten in. Ik heb er ook nooit iets aan gedaan. Niks gesmeerd. Niet als ik in de zon liep, niet als ik op de piste stond. Ik vertoon mij al decennia dakloos op 's heeren wegen; dat ga je zien op je voorhoofd. Het is net een drooggevalle Waddenplaat. Ik ben de nieuwe Jan Mulder aan het worden. Mijn motto is: *never grow up*. Raak niet ingekakt, volg nooit patronen. De maatschappij wil dat ik me ga settelen. Ik vertik het. Voor mij is de essentie van het leven: blijf je verwonderen. Zorg dat je geniet. Vooral van kleine dingen. Heel cliché, maar zo waar. Mijn moeder heeft zeker acht jaar op de glijbaan omlaag gelegen die Alzheimer heet. Een pijnlijk, verdrietig proces met een ontluisterend slotakkoord. Laten ze er in godsnaam een medicijn tegen vinden.”

Ben je een ijdele man?

“Waarom vraag je dat? Omdat ik wat boekjes over kleding heb geschreven? Ik ben ijdel maar met zelfspot. Ik heb lang geprobeerd

mijn leeftijd te mystificeren maar dat lukt niet meer omdat het op allerlei sites staat. En met mijn 47 jaar begin ik inderdaad een beetje een oude lul te worden. Ik ben duidelijk aan het aftakelen, zelfs homo's loeren niet meer naar mijn billen. Overigens, ijdelheid heeft niet altijd met uiterlijk te maken. Weet je wie ik een ijdele man vind: Maarten van Rossem. Hij ziet eruit als een ongewassen, ongelikte beer, roos op z'n schouders, een zwart Hema-shirt dat zijn vrouw voor hem koopt, maar tegelijkertijd is hij overgevoelig voor kritiek, overtuigd van zijn eigen gelijk. Intellectuele ijdelheid is misschien nog wel erger dan fysieke ijdelheid.”

Je bent een uitermate tegendraads mens.

“Het is psychologie van de koude grond, maar ik ben de enige overlevende van een drieling. Mijn broertjes hebben wel geleefd, maar slechts een dag. Ze wogen een ons minder, en dat was net het verschil tussen leven en dood. Ik woog 1538 gram, heb klem gezeten in de baarmoeder – dat verklaart mijn gekantelde, smalle schouders en trechterborstje. Daardoor ben ik een bijter, een vechter, een tegendraads type geworden met een enorme bewijsdrang. Ik wil winnen. Als kind al. Ik sloeg mijn tennisracket kapot als ik verloor, maar fysiek bleef ik klein en schriel. Toen ik een jaar of dertien was, besepte ik: als ik het niet met mijn lichaam kan winnen, dan maar met mijn geest. Vanaf dat moment ben ik gaan lezen en studeren.”

Het is je gelukt. Je bent nu beroemd en rijk.

“Wat is rijk? Als je in de Quote 500 staat ben je rijk. Luister, ik ben altijd een jongetje geweest dat van luxe spulletjes hield. Maar hoe meer je ervan hebt; auto's, huizen, boten, hoe meer je moet regelen om het allemaal gaande te houden. Arme mensen realiseren zich nooit hoe zwaar het is om rijk te zijn. Je bent a) de hele dag bezig je spullen te verdedigen tegen dieven. En b) moet je *personal assistants* hebben om naar garages te bellen als een van je auto's kapot is en om vakanties te boeken naar exclusieve oorden. Het is een waanzinnig complex bestaan waarbij de materie in stand gehouden moet worden. Een van de mooiste interviews die ik ooit heb gedaan was met miljardair Paul Fentener van Vlissingen. Hij is inmiddels overleden. Hij zei: ‘Kijk meneer Kelder, toen ik een jongetje was, hadden wij een grote tuin. Daarin groeiden dertig soorten paddenstoelen. In die tijd was er in de winkels maar één type broodrooster te koop. Nu groeit er in diezelfde tuin slechts één soort paddenstoel vanwege de verzuring en

jurk DARLING bril RAY-BAN
armband CALVIN KLEIN

Jort 'Ik heb juffrouw Verster overigens wel een zevenling beloofd'

kan ik kiezen uit dertig soorten broodroosters. Wat is nou rijkdom?' Ik weet niet of ik dit tegen een rockbitch mag zeggen, maar naarmate ik ouder word hecht ik steeds meer aan eenvoudige dingen die kwaliteit hebben. En aan stilte. Mijn grootste luxe is met rust gelaten te worden. Dat had ik vroeger helemaal niet. Ik kan er heel slecht tegen dat mensen continu mijn agenda willen bepalen. Zodat al maanden van tevoren vastligt wat ik allemaal moet doen. Daar ben ik steeds baldadiger in aan het worden. Ik ben het helemaal zat."

Ik wil niet bijdehand doen als jong mens, maar daar ben ik al heel lang achter. Ik ga nooit naar feestjes en premières. Na drie maanden in Amsterdam te hebben gewoond, ben ik gillend vertrokken. Te druk, die piepende trams, de idiote toeristen. Ik heb behoefte aan rust. En ik wil zonder te kijken de straat oversteken als ik een kater heb. Onmogelijk in Amsterdam. Helemaal kut.

"Maar denk je niet dat het *careerwise* handiger zou zijn als je in een wereldstad woont in plaats van in Amersfoort?"

Nee, ik ben ervan overtuigd dat als je het hebt, je er toch wel komt. Er is mail, er zijn telefoons, ik heb een agent, ik ben te boeken. Ik wil spelen tot ik erbij neerval en verder kies ik voor een simpel, gewoon leven.

"Je komt van origine uit het oosten van Nederland. Kun jij een koe melken?"

Jazeker.

"Ik heb, toen ik zeer jong was, een aantal jaren in Gouda gewoond en woonde tot mijn zesde in het kaasdorp Stolwijk. We praten eind jaren zestig. Er zijn vage zwart-witfoto's van mij bij de boer. Echt melken kan ik niet, maar ik liep wel op houten klompjes tot aan de tepels van Clara 17 en Steintje 12, en haalde eieren bij boer Kolwijk op de Bilwijkerweg. Maar goed, stel dat ik in die tijd melken had geleerd, dan zou ik het nu niet meer kunnen met al die apparaten die ze tegenwoordig gebruiken. Daar word ik zo verdrietig van."

Wat een onzin.

"Maar ze hangen al die apparaten aan ... Jij bent een meisje, jij kunt daarover oordelen. Het lijkt mij bijzonder onprettig."

Mijn oom is een keiharde melkboer en ik kan je één ding verzekeren: het is niet zielig.

"Ik maak me ernstig zorgen over de melkprijs. Het is een *issue*. Het zou goed zijn als een tijdschrift als LINDA. zich daar hard voor zou maken."

Omdat Linda de Mol een oer-Hollandse vrouw is?

"Per liter is de melkprijs te laag. Daardoor moeten boeren honderden koeien houden om te kunnen overleven. Slechte zaak, zeg ik als overtuigd vegetariër. De lage melkprijs werkt massa-veehouderij in de hand."

Nog even terug naar die rust waar je zo naar snakt. Wanneer ben je van plan te stoppen met werken?

"Ik denk dat ik er over een jaar of twee eens een halfjaartje tussenuit piep. Even iets heel anders doen. Reizen of zo. Misschien met Lauren, misschien alleen."

Je doet nu wel zo stoer, maar stel dat ze inderdaad niet mee wil. Zes maanden zonder elkaar is heftig.

"Ja. Nee. Precies. Maar een retraite van een paar maanden kan toch wel? Een goede relatie moet zoiets kunnen doorstaan. En wat betreft het stoppen met werken, geen idee. Ik weet helemaal niet wat werk is. Om negen uur beginnen, vijf uur thuis en om zes uur eten? Zoals mensen die op kantoor werken doen? Misschien komt het door het ouder worden, maar ik verzet mij steeds meer tegen types die mijn leven willen beheersen. Van ambtenaren die alles op papier willen hebben tot opdrachtgevers die drie weken van tevoren op de minuut willen weten wanneer je ze belt over een bijeenkomst die je aan elkaar zal praten. Dit land is in toenemende mate verslaafd aan risicomijdend gedrag, alles moet exact gepland worden, tot je helle- of hemelvaart aan toe. Als ik al een missie in het leven heb, is het die dwingelandij doorbreken. Mensen kunnen wél vrij zijn, als ze maar willen. Project nummer één voor mij: de bevrijding van de kantoorslaaf. Ieder ochtend stappen ze op exact dezelfde minuut uit hun twee-onder-een-kapwoning in hun zilveren Audi om op weg te gaan naar een glanzende kantoordoos, alwaar zich van 8.43 uur tot 17.33 uur het werkende leven voltrekt. Van de ochtendvergadering tot de broodjeslunch in de kantine, van het managementteam tot paintballen op de hei als eindejaarsuitje. Ik denk dat de kwaliteit van de Nederlandse kantoorman verbazend hoog ligt, maar om te

Jort 'Ik ben duidelijk aan het aftakelen. Zelfs homo's loeren niet meer naar mijn billen'

creëren werkt die ijzeren discipline als zaaddodende pasta. Mensen zijn tot veel meer in staat, als ze maar af en toe nee zouden durven zeggen tegen hun bazen, collega's, aandeelhouders en klanten. Om mijn gedroomde revolutie in de kantoorruimten te kunnen ontketenen moeten we beginnen met al die afschuwelijke industrieterreinen en kantoorparken plat te gooien. Op de ruïnes van die slavensamenleving zal allicht iets moois opbloeien."

Je hecht extreem aan onafhankelijkheid.

"Dat doe ik zeker. Maar omdat ik veel te snel hoofdredacteur werd en daarnaast een mannetje van tv, is mijn echte ambacht – lastige vragen stellen en scherpte stukjes tikken – volledig naar de achtergrond geschoven. Ik mag niet klagen, maar daar zit enige tragiek in, want als ik iets ben is het de toeschouwer die altijd tegendraads blijft. Ik ben zeer, zeer bevoorrecht in mijn leven en liefdes, maar moet wel naar een finale toewerken die relevant is. Dus substantieel journalistiek werk afleveren, weemoedige tv-series maken en wellicht toch nog een keer activist, politicus of een combinatie van beide. Kortom, ik ben voorlopig niet van plan een oude, suffe, grijze journalist te worden."

Je bent nog lang niet oud en suf en grijs. Ik vind je grappig en aardig. Je behandelt mij met respect en ik leer van je. Ik had een ander beeld van je. Ik vraag me af of ik over twintig jaar, als ik net zo oud ben als jij, ook zo gegroeid ben en toch zo vriendelijk ben gebleven.

"Op een aantal fronten ben ik inderdaad vriendelijker en milder dan toen. Als ik hier twintig jaar geleden met jou had gezeten, zou ik meer zuigende tegenvragen hebben gesteld. Maar dat zou ik hebben gedaan omdat ik zelf nog niet genoeg pijn had ervaren. En omdat ik zenuwachtig zou zijn geweest om tegenover zo'n mooi meisje te zitten. Gewoon onzekerheid. Ik heb mijn carrière in sommige opzichten

te danken aan mijn mateloosheid en onredelijkheid. Of dat nou de mateloosheid is van het belachelijke geld waar *Quote* over ging, of het elitaire van de televisieprogramma's die ik maak. Ik ben bekend geworden in de jaren negentig. De periode dat de nieuwe rijken opkwamen. De patsercultuur van snelle pakken en rode Ferrari's. Ik liep in maatpakken en stond aan het hoofd van een zakenblad. Ik was voor veel mensen de verpersoonlijking van de nouveau riche."

Voel je je er slecht over dat je daaraan hebt meegedaan?

"Een heel relevante vraag. Nee, ik voel mij in het geheel niet slecht over hoe wij *Quote* gemaakt hebben. Het was hét blad van de jaren negentig, zo is het gewoon, en dat deden we verdomde goed. Alleen zagen maar weinigen de lachspiegel die we de nouveau riche voorhielden." ●

BEKIJK HET BACKSTAGEFILMPJE OP LINDAMAGAZINE.NL

Jort Paul Wouter Kelder (Gouda, 22 september 1964) is journalist, columnist, televisiepresentator en voormalig hoofdredacteur van het maandblad *Quote*. Hij schreef samen met Yvo van Regteren Altena onder meer de boeken *Over de noodzaak van kleren op maat, kasjmier sokken en andere uiterlijkheden*, *Oud geld – Het verborgen leven van de stille elite*, *Pak op zak – Wat mag aan en wat moet uit?* En presenteerde televisieprogramma's als *Dragons'Den*, *Bij ons in de PC*, *Hoe heurt 't eigenlijk* en *Het snelle geld*. Daarnaast maakte hij ruzie met Bram Moszkowicz, had hij een relatie met actrice Georgina Verbaan, richtte zijn eigen mediabedrijf op en kwam op voor de rechten van dieren. Sinds kerst 2010 heeft hij een relatie met tv-presentatrice Lauren Verster (32).

Roos-Anne Hans – zeg maar gewoon Sanne – (Dedemsvaart, 22 september 1984) kennen we als Miss Montreal, de singer-songwriter met de gitaar. Ze werd in 2008 bekend als het meisje uit de Slankie-commercial waarin ze *Gelukkig heb ik altijd nog een goed lijf* zong bij beelden van gênante situaties. Dat jaar bracht ze ook haar eerste single uit: *Just a Flirt*, die al snel 3FM Megahit werd. In mei 2009 verscheen haar debuutalbum *Miss Montreal*, het jaar erop *So... Anything Else?* De single *I Am Hunter* van het dit jaar verschenen gelijknamige album is zeer succesvol. Sanne trad een paar keer op in *De Wereld Draait Door* en in de radioshow van Giel Beelen. Ook was ze een van de juryleden bij *De Beste Singer-Songwriter van Nederland*. Tot maart 2013 trekt Sanne door het land met haar theatertour *S-ss-sss-sanne*.